

Pepe Escobar: Tragédie v Sýrii a nová válka všech zemí

---

 infokurýr.cz/n/2024/12/09/pepe-escobar-tragedie-v-syrii-a-nova-valka-vsech-zemi

kurýr

9. prosince 2024

Donedávna platila seriózní geopolitická pracovní hypotéza, že západní Asie a Ukrajina jsou dva vektory standardního modu operandi hegemonu, jímž je podněcování a rozpoutávání věčných válek. Nyní jsou obě války spojeny ve společné Omni-War.

Koalice straussovských neokonzervativců v USA, hardcore revizionistických sionistů v Tel Avivu a ukrajinských neonacistických odstínů šedi nyní sází na Konečnou konfrontaci – s několika podtóny, od rozšiřování *lebensraumu* až po vyvolání Apokalypsy. To, co jim stojí v cestě, jsou v podstatě dvě špičky BRICS: Rusko a Írán.

Čína, která se sama chrání svým kolektivním vznešeným snem o „společenství společné budoucnosti lidstva“, bojovně přihlíží stranou, protože ví, že na konci cesty bude skutečná „existenční“ válka ze strany Hegemonu namířena proti ní.

Mezitím se Rusko a Írán musí mobilizovat pro *Totalen Krieg*. Protože právě tu nepřítel zahajuje.

Podkopávání BRICS a INSTC

Totální destabilizace Sýrie, na níž se silně podílí CIA-MI6 a která nyní probíhá v reálném čase, je pečlivě připraveným gambitem, jehož cílem je podkopat BRICS a další země.

Probíhá souběžně s Pašinjanem, který vyškrtl Arménii z CSTO – na základě příslibu USA, že podpoří Jerevan v možném novém střetu s Baku; s Indií, která je povzbuzována, aby zvýšila závod ve zbrojení s Pákistánem; a s plošným zastrašováním Íránu.

Jedná se tedy také o válku s cílem destabilizovat Mezinárodní dopravní koridor Sever-Jih (INSTC), jehož třemi hlavními protagonisty jsou členové BRICS Rusko, Írán a Indie.

Za současného stavu je INSTC zcela bez geopolitického rizika. Jako jeden z nejlepších koridorů BRICS ve fázi přípravy nese potenciál stát se ještě efektivnějším než několik čínských koridorů napříč zeměmi v rámci iniciativy Pásmo a cesta (BRI).

INSTC by byl klíčovým záchranným lanem pro velkou část světové ekonomiky v případě přímé konfrontace mezi kombinací USA/Izrael a Íránem – s možným uzavřením Hormuzského průlivu, které by vedlo ke kolapsu mnohakilobalové hromady finančních derivátů a ekonomické implozi kolektivního Západu.

Turecko pod vedením Erdogana hraje jako obvykle dvojí hru. Rétoricky se Ankara staví za suverénní Palestinu bez genocidy. V praxi Turecko podporuje a financuje pestrou partu džihádistů z Velkého Idlibistánu – vycvičených ukrajinskými neonacisty ve válce s drony a se zbraněmi financovanými Katarom -, kteří právě napochodovali a dobyli Aleppo, Hamá a možná i další místa.

Kdyby tato armáda žoldáků byla skutečnými vyznavači islámu, pochodovala by na obranu Palestiny.

Skutečný obraz uvnitř mocenských koridorů v Teheránu je přitom velmi mlhavý. Existují frakce, které upřednostňují sblížení se Západem, což by zjevně mělo důsledky pro schopnost Osy odporu bojovat proti Tel Avivu.

V otázce Libanonu Sýrie nikdy nezaváhala. Historie vysvětluje proč: z pohledu Damašku zůstává Libanon historicky gubernií, takže za bezpečnost Bejrútu odpovídá Damašek.

A to je jeden z klíčových motivů Tel Avivu, který pohání současnou salafisticko-džihádistickou ofenzívu na Sýrii – po rozbití prakticky všech komunikačních koridorů mezi Sýrií a Libanonem. To, čeho Tel

Aviv nemohl dosáhnout na zemi – vítězství nad Hizballáhem v jižním Libanonu -, bylo nahrazeno izolací Hizballáhu od Osy odporu.

Když pochybujete, přečtěte si znovu Xenofóna

Války v západní Asii jsou složitou směsicí národnostních, sektářských, kmenových a náboženských vektorů. V jistém smyslu jsou to nekonečné války; do jisté míry kontrolovatelné, ale pak zase zpět.

Ruská strategie v Sýrii se zdála být velmi přesná. Protože nebylo možné normalizovat zcela roztržštěný národ, rozhodla se Moskva osvobodit Sýrii, na které skutečně záleží – hlavní město, nejdůležitější města a východní pobřeží Středozemního moře – od salafisticko-džihádistických mafií.

Problémem je, že zmrazení války v roce 2020, do něhož se přímo zapojily Rusko, Írán a (neochotně) Turecko, problém „umírněných rebelů“ nevyřešilo. Nyní jsou zpět – v plné síle, podporováni rozsáhlým nájemným džihádistickým davem, za nímž stojí rozvědka NATOstan.

Některé věci se nikdy nezmění.

2012. Jake Sullivan, tehdy poradce Hillary Clintonové: „AQ [*al-Káida**] je v Sýrii na naší straně.“

2021. James Jeffrey, zvláštní vyslanec pro Sýrii za Trumpa (2018-2020): „HTS [*Hayat Tahrir al-Sham**] je přínosem pro strategii USA v Idlibu.“

Lepší načasování pro oživení „aktiva“ HTS snad ani nemůže být. HTS pokud vyplňuje obrovskou mezeru; pozor, až se tak stane v západní Asii. Rusko se plně soustředí na Ukrajinu. Hizballáh těžce utrpěl bombardováním a sériovým zabíjením ze strany Tel Avivu. Teherán se plně soustředí na to, jak se vypořádat s Trumpem 2.0.

Historie nás vždy učí. Sýrie je nyní západoasijskou anabází. Xenofón – voják a spisovatel – nám vypráví, jak ve 4. století př. n. l. podnikl Kýros Mladší „výpravu“ („anabázi“, ve starořečtině) 10 000 řeckých žoldnéřů proti svému bratrovi Artaxerxovi II, perskému králi, od Arménie až k Černému moři. Výprava žalostně ztroskotala – a strastiplná zpáteční cesta byla nekonečná.

O 2400 let později vidíme, jak se vlády, armády a žoldnéři stále vrhají do nekonečných válek v západní Asii – a vytěžit se nyní je ještě neřešitelnější.

Sýrie je nyní unavená, podrážděná, přičemž SAA se dlouhým zmrazením války od roku 2020 stává samolibou. To vše ve spojení s krutým hladovým obléháním, které rozpoutal americký zákon o císaři, anemožností začít s obnovou národa s pomocí nejméně 8 milionů občanů, kteří z nekonečné války uprchli.

Během těchto čtyř let se problémy hromadily. Docházelo k nekonečnému porušování astanského procesu a Izrael téměř denně beztrestně bombardoval Sýrii.

Čína byla v podstatě nehybná. Peking do obnovy Sýrie jednoduše neinvestoval.

Perspektiva je střízlivá. Dokonce i Rusko – které je samo o sobě de facto ikonou odporu, i když formálně není součástí západoasijské osy odporu – si v boji s Ukrajinou vybralo téměř tři roky tvrdé lopoty.

Pouze soudržná, konsolidovaná Osa odporu – poté, co se zbaví nesčetných pátých kolon působících uvnitř – by měla šanci proti tomu, aby ji jeden konsolidovaný nepřítel vybíjel jednoho po druhém, znovu a znovu.

Někdy mám pocit, že se země BRICS – zejména Čína – nepoučily z Bandungu v roce 1955 a z toho, jak bylo neutralizováno Hnutí nezúčastněných zemí (NAM).

Nelítostnou hegemonickou hydru neporazíte silou květin.

* *Teroristické organizace zakázané v Rusku a mnoha dalších zemích.*

Pepe Escobar

The Syria Tragedy and the New Omni-War vyšel 8.12,2024 na sputnikglobe.com.
Překlad Zvedavec.org.

